

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.026 van 29 januari 2015
in de zaak A. 208.219/X-15.857.**

In zake : Peter PATTYN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Chris Tysebaert
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gulden Vlieslaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD IEPER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 maart 2013, strekt tot de
nietigverklaring van :

- “- de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ieper dd. 12.10.2010, welke [verzoeker] pas – op niet officiële wijze – ter kennis werd gebracht bij schrijven aan zijn raadsman dd. 08.08.2012 (ontvangen op 13.08.2012);
- de weigeringsbeslissing van het gemeentebestuur dd. 08.08.2012 (ontvangen op 13.08.2012) om verzoeker te re-integreren in diens oorspronkelijke functie.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Benoot, die *loco* advocaat Chris Tysebaert verschijnt voor verzoeker, en advocaat Laura Vanhee, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert 1 juli 1999 vast benoemd als systeemanalist-programmeur bij de stad Ieper, met ingang van 1 augustus 2000 in de graad B4.

3.2. Ingevolge opeenvolgende ziekteperiodes na het overlijden van zijn echtgenote op 8 april 2006, wordt verzoeker bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ieper van 11 september 2007 in

disponibiliteit gesteld met een wachtgeld van 60 % van zijn laatste activiteitswedde.

3.3. Op 1 oktober 2007 worden de volgende afspraken met verzoeker gemaakt, vastgelegd in een door hem voor kennisneming ondertekende afsprakennota:

“Met ingang van 1 oktober 2007 zal Peter Pattyn onder leiding van K.D. worden ingezet voor de opmaak van de rioleringsinventaris. Eventuele andere taken, zowel bij deze als bij andere diensten kunnen later worden toegevoegd.

- Peter Pattyn wordt geacht zich niet langer in te laten met de informatica van de stad Ieper en dient zich te onthouden van contacten met de betreffende techniekers en leveranciers.

- De werkzaamheden worden uitgevoerd tijdens de normale werkuren, zijnde 08u tot 12u en 12u30 tot 16u30. Daarbuiten kunnen enkel op uitdrukkelijke vraag van [K.D.] of de secretaris overuren gepresteerd worden. Zoniet zal de werkplek verlaten worden.

- De uitvoering van de taken zal gebeuren overeenkomstig de afspraken en richtlijnen die met [K.D.] en, voor GIS-toepassingen, met [L.M.] gemaakt worden.

- Zijn nieuwe werkplek wordt het bureau bij de diensten RO/TD, stadhuis, eerste verdieping.

- Bij afwezigheid van [K.D.] zal Peter zich voor werkaangelegenheden wenden tot de secretaris.

- Vastgesteld middelengebruik zal onmiddellijke schorsing van de arbeidsprestaties tot gevolg hebben.”

3.4. Bij brief van 17 januari 2008 geeft de pensioencommissie van de FOD Volksgezondheid aan de verwerende partij te kennen dat de Administratieve Gezondheidsdienst heeft beslist dat verzoeker de voorwaarden niet vervult om vroegtijdig gepensioneerd te worden omwille van medische redenen.

3.5. Op 28 februari 2008 adviseert de arbeidsgeneesheer dat verzoeker op 3 maart 2008 het werk zou hervatten, waarbij wordt aangegeven: “begin met werk met iets minder verantwoordelijkheid”.

3.6. Op 12 oktober 2010 verklaart het college van burgemeester en schepenen zich akkoord met een hernieuwde afsprakennota en beslist het om verzoeker over te plaatsen naar de technische dienst :

“Punt van de agenda: Tewerkstelling en afsprakennota.

Overwegend gedeelte:

Op 1 oktober 2007 werd een afsprakennota opgemaakt waarin strikte richtlijnen vastgelegd werden voor de tewerkstelling van Peter Pattyn.

Peter werd tewerkgesteld binnen de technische dienst voor rioleringsinventaris.

Hij draait goed mee binnen deze dienst en in samenspraak met diensthoofd K.D. wordt gevraagd om de afsprakennota te herzien en te verruimen.

Tevens wordt aan het College gevraagd om Peter Pattyn over te plaatsen naar de technische dienst om zo niet langer de functie van diensthoofd ICT te blokkeren.

Beschikkend gedeelte:

Op basis van deze overwegingen besluit het college zich akkoord:

Artikel 1. Met de hernieuwde afsprakennota voor Peter Pattyn. Deze afsprakennota wordt als bijlage toegevoegd aan de beslissing van het College.

Artikel 2. Om Peter Pattyn over te plaatsen naar de technische dienst.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De nieuwe afsprakennota, die als bijlage wordt gevoegd en door verzoeker mede is ondertekend, luidt:

“Peter Pattyn is in dienst getreden bij het stadsbestuur van Ieper op 1 juli 1997 als ICT-manager (ADM Informaticus) met graad/rang B4 en lid van het diensthoofdenoverleg.

Peter Pattyn oefent een overkoepelende functie uit bij de technische dienst van de stad Ieper sinds 3 maart 2008. Dit gebeurde in onderling overleg tussen het bestuur en eerstgenoemde.

Gezien de meerwaarde, door de kennis en ervaring, van Peter Pattyn stellen we dan ook voor, in onderlinge samenspraak, deze functie te bekrachtigen vanaf 1 januari 2011.

Deze afspraak houdt in dat Peter Pattyn alle rechten en plichten behoudt, rekening houdend met de dienstjaren, opleiding en ervaring. Zodanig kan zijn overkoepelende meerwaarde voor de technische dienst worden uitgebreid en wordt Peter Pattyn functioneel ingezet om de werking van de technische dienst te optimaliseren in deontologisch overleg met het diensthoofd Grondgebiedszaken.

Dit impliceert evenzeer dat Peter Pattyn zich niet verder inlaat met taken die toegeschreven worden aan zijn oorspronkelijke functie uitgezonderd op uitdrukkelijke vraag van het bestuur.

Dit impliceert eveneens dat de doorgroeimogelijkheden en bevorderingsmogelijkheden behouden blijven maar zich beperken tot algemeen management in *stricto sensu*.”

3.7. Bij brief van 10 juli 2012 vraagt verzoeker via zijn raadsman aan de verwerende partij om binnen dertig dagen “hersteld te worden in een functie dewelke past bij zijn competentieniveau en ervaring en aldus gelijkwaardig is aan zijn oude functie van diensthoofd ICT”.

3.8. Bij brief van 8 augustus 2012 antwoordt de verwerende partij aan de raadsman van verzoeker dat het “niet kan ingaan op de vraag van uw cliënt en uw ingebrekestelling waarbij u eist dat de heer Pattyn in een andere functie, gelijkwaardig aan zijn oude functie als diensthoofd ICT wordt hersteld. Wat de stad betreft, blijft hij in zijn huidige functie tewerkgesteld”.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Zijn oproeping naar de pensioencommissie (FOD volksgezondheid), die door u als oorzaak van zijn hervat wordt aangehaald, kan te betreuren vallen maar is uitsluitend het gevolg van de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn bij de stand disponibiliteit (*in casu* vanaf 25 juli 2007),

In zo’n geval zijn wij als werkgever ertoe verplicht dit onderzoek aan te vragen (KB. 10.08.1939 en KB. 18.08.1939), hetgeen dus ook gebeurd is. Dat dit qua timing zowat samenvalt met de werkhervatting van de heer Pattyn is ongelukkig maar een loutere samenloop van omstandigheden.

Uiteindelijk bleef Peter Pattyn nog in disponibiliteit en kon hij pas op 3 maart 2008 effectief het werk aanvangen zoals uzelf ook aangeeft voor werk met minder verantwoordelijkheid en met een vaste dagindeling, beide op aangeven van de arbeidsgeneesheer. Uiteraard bleef de afsprakennota van 1 oktober 2007 onverkort van kracht. In tegenstelling tot wat u beweert is er nooit gesteld dat dit tijdelijk of voorlopig was en is daarentegen wel duidelijk gesteld dat een terugkeer naar ICT en zijn vorige functie niet mogelijk was. Vandaar precies ook het feit dat hieromtrent een afsprakennota werd opgemaakt tussen beide partijen zodat er duidelijkheid zou zijn wat dat betreft.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 12 oktober 2010 werd Peter Pattyn effectief overgeplaatst naar de technische dienst en werd een hernieuwde, bij deze beslissing gevoegde afsprakennota ondertekend. Dit laatste gebeurde op vraag van Peter Pattyn en werd, rekening houdende met zijn werkzaamheden binnen zijn nieuwe dienst, gesteund door zijn diensthoofd. Ook nu werd expliciet in de

afsprakennota opgenomen dat zijn functie binnen de technische dienst ligt én dat dit evenzeer impliceert dat hij zich niet verder inlaat met taken die toegeschreven worden aan zijn oorspronkelijke functie (zijnde systeemanalist-programmeur) tenzij op uitdrukkelijke vraag van het bestuur. Er kon dus geenszins verondersteld worden dat de inschakeling in de technische dienst en de daar aan hem toegekende taken een tijdelijk karakter hadden. Daarbij heeft de heer Pattyn daaromtrent geen opmerkingen geformuleerd of deze beslissing, hem wel gekend, ook niet betwist of aangevochten.

En dat het niet tijdelijk was, blijkt duidelijk uit het feit dat het bestuur eerst formeel deze beslissing heeft genomen om daarna pas de aanwervingsprocedure op te starten in de hoop een diensthoofd ICT te kunnen aantrekken. Dus, ook hieruit volgt overduidelijk dat er geen sprake kon zijn dat Peter Pattyn zijn vroegere functie terug zou kunnen opnemen.

Het resultaat is dus dat het stadsbestuur weloverwogen gezocht heeft naar een oplossing waarbij Peter Pattyn toch verder nuttig kon ingezet worden in de stadsorganisatie en, rekening houdende met alle aspecten ter zake, een meerwaarde zou betekenen voor de werking. Deze werd gevonden in zijn huidige functie bij de technische dienst. Dat u of uw cliënt nu beweert dat deze functie ver beneden zijn waardigheid is en dat het allesbehalve uitdagende taken betreft of meer nog, dat hij het moet stellen met een gemeenschappelijk bureel met beperkte middelen (naast hem zit trouwens een afdelingshoofd (A4) in dezelfde ruimte en met dezelfde middelen maar dan zonder daarover opmerkingen te formuleren), dat laten we voor uw of uw cliënt zijn rekening.

We moeten bovendien opmerken dat het huidig functioneren van Peter Pattyn trouwens niet altijd van een leien dakje verloopt en niet geheel onbesproken is. Zijn diensthoofd heeft hieromtrent al meermaals met hem gesprekken gehad betreffende zijn gedrag ten opzichte van burgers en/of collega's (niet opnemen telefoons, vroeger de werkplek verlaten, wijze van communiceren, reageren...). Ook hiermee rekening houdend denken we dat huidige functie voor betrokkene toch nog de meest aangewezen oplossing is.

In dit verband willen wij er u ook op wijzen dat de rechtstoestand van het vast personeel in overheidsdienst van reglementaire aard is, waarmee bedoeld wordt dat zijn rechten en verplichtingen eenzijdig door de openbare overheid bij wet, decreet of reglement worden vastgesteld en op dezelfde wijze, naar gelang van de noodwendigheden van de dienst, kunnen worden gewijzigd. Dergelijke eenzijdige statutaire regeling van de rechtstoestand van het personeel in overheidsdiensten betekent onder andere dat de personeelsleden hun algemeen statuut niet kunnen betwisten, noch op het ogenblik van hun indiensttreding, noch nadien, en dat zij zich dus niet mogen verzetten tegen een eenzijdige wijziging van hun algemeen statuut en geen 'verworven rechten' kunnen inroepen, behalve wanneer deze rechten hen uitdrukkelijk werden voorbehouden. Dit laatste is hier niet het geval.

Vandaar dat het stadsbestuur niet kan ingaan op de vraag van uw cliënt en uw ingebrekestelling waarbij u eist dat de heer Pattyn in een andere functie, gelijkwaardig aan zijn oude functie als diensthoofd ICT wordt hersteld. Wat de stad betreft, blijft hij in zijn huidige functie tewerkgesteld.

Indien de heer Pattyn van oordeel is dat dit voor hem niet de juiste job is, beneden zijn waardigheid of kunnen en dit niet langer wenst te doen, staat het hem vrij een andere uitdaging aan te gaan en desgewenst een andere job te zoeken.”

3.9. In antwoord op de voormelde brief dringt de raadsman van verzoeker er in zijn brief van 17 september 2012 bij de verwerende partij op aan om zijn cliënt binnen de acht dagen te herstellen in zijn oorspronkelijke functie, dan wel, mocht dit niet wenselijk worden geacht, hem te bevorderen naar een statuut van rang A met behoud van anciënniteit, “mits hierbij een aanpassing gebeurt van de functionele taakbeschrijving van mijn cliënt en zijn titulatuur”.

Bij brief van 3 oktober 2012 antwoordt het stadsbestuur niet op de gestelde desiderata te kunnen ingaan.

3.10. Bij brief van 8 oktober 2012 tekent verzoeker bij de gouverneur als toezichthoudende overheid bezwaar aan tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing.

3.11. Bij brief van 30 oktober 2012 deelt de gouverneur verzoeker het volgende mee:

“betreft: Uw klacht tegen:

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Ieper van 12 oktober 2010 waarbij het college van burgemeester en schepenen zich akkoord verklaart met de hernieuwde afsprakennota voor de heer Peter Pattyn en waarbij de heer Peter Pattyn wordt overgeplaatst naar de technische dienst;

De weigeringsbeslissing van de gemeenteoverheid van Ieper van 8 augustus 2012 om de heer Peter Pattyn te re-integreren in zijn oorspronkelijke functie

[...]

In navolging van bovenvermelde klacht, dien ik er u vooreerst op te wijzen dat voor wat betreft bovenvermeld besluit van het college van burgemeester en schepenen van Ieper van 12 oktober 2010 waarbij het college van burgemeester en schepenen zich akkoord verklaart met de hernieuwde afsprakennota voor de heer Peter Pattyn en waarbij de heer Peter Pattyn wordt overgeplaatst naar de technische dienst, geen toezichtsmaatregel meer kan worden genomen in het kader van het bestuurlijk toezicht, zoals voorzien door het gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Ik verwijs hierbij naar artikel 260 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 waarin wordt bepaald dat de definitieve vaststelling van de rekeningen met zich meebrengt dat de beslissingen van de gemeenteoverheid die genomen werden in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

Artikel 260 van het gemeentedecreet stelt dat ten aanzien van de toezichthoudende overheid een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, wordt geacht wettig te zijn.

De jaarrekening 2010 van de stad Ieper werd definitief vastgesteld op 17 april 2012. Bijgevolg is vermeld besluit van 12 oktober 2010 niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging.

Tegen een beslissing van de gemeenteoverheid kunt u, zo aan de daarvoor geldende regels van ontvankelijkheid kan worden voldaan, beroep tot vernietiging (en eventueel schorsing) instellen bij de Raad van State. Ik verwijs in dit verband naar de betreffende regelgeving (de bij koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State en het regentbesluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak).

Niettegenstaande geen toezichtsmaatregel meer kan genomen worden voor bovenvermeld besluit van 12 oktober 2010, heb ik overeenkomstig artikel 248 en volgende van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het college van burgemeester en schepenen van Ieper verzocht om mij het volledige dossier te bezorgen en mij tevens zijn standpunt over alle aspecten van uw klacht mee te delen.”

3.12. In een brief van 15 januari 2013 verwijst de gouverneur “wat betreft bovenvermeld besluit van het college van burgemeester en schepenen van Ieper van 12 oktober 2010 [...] naar [zijn] vorig schrijven van 30 oktober 2012”. Voorts voegt de gouverneur hier nog het volgende aan toe:

“Uit het administratief dossier blijkt dat er geen nieuwe beslissingen meer werden genomen na vermeld besluit van 12 oktober 2010.

De ‘weigeringsbeslissing’ van de gemeenteoverheid van Ieper van 8 augustus 2012, waarvan sprake in de klacht, is een informatief schrijven van de gemeenteoverheid van Ieper, in antwoord op uw schrijven van 10 juli 2012.

In dit schrijven van 8 augustus 2012 wordt uitleg gegeven over het loopbaanverloop van de heer Peter Pattyn en komen er geen nieuwe elementen naar voor of nieuwe beslissingen die na de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Ieper van 12 oktober nog zijn genomen.

Aangezien het schrijven van 8 augustus 2012 een louter informatief schrijven is waarin er geen nieuwe elementen of nieuwe beslissingen naar voor komen, kan ook hier geen toezichtsmaatregel worden genomen in het kader van het bestuurlijk toezicht, zoals voorzien door het gemeentedecreet van 15 juli 2005.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ontvankelijkheid *ratione temporis* - de eerste bestreden beslissing

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk *ratione temporis* is, in zoverre het tegen de eerste bestreden beslissing is gericht. Zij voert daarbij het volgende aan:

“Waar de discussie nog zou kunnen gevoerd worden in welke mate het vatten van de toezichthoudende overheid op een ogenblik dat de toezichthoudende overheid geen beslissing meer kan nemen, van aard zou zijn om de 60-dagen termijn te stuiten – waarop het antwoord is: neen – moet worden vastgesteld dat dit laattijdig vatten van de toezichthoudende overheid in elk geval met zich heeft meegebracht dat op 30 oktober 2010 [lees: 2012] is medegedeeld dat verzoeker zich kon verhalen tegen de beslissing van de Gemeenteverheid. Er is ook duidelijk medegedeeld dat er geen toezichtsmaatregel zou getroffen worden. De 60-dagen termijn begon dus in elk geval te lopen op het ogenblik dat er kennis werd genomen van het schrijven van 30 oktober 2012.

Dit impliceert dat het laattijdig beroep op de toezichthoudende overheid, op een ogenblik dat dit laattijdig beroep de normale termijn om zich te verhalen bij Uw Raad tegen het Collegebesluit van 12 oktober 2010, niet meer stuitend kon werken, toch in die zin is van belang geweest, dat de verzoekende partij uitdrukkelijk eind oktober is medegedeeld dat de verzoeker zich binnen de 60- dagen termijn tegen dit besluit kon verhalen, in de mate er dan ook aan de andere ontvankelijkheidsvoorwaarden was voldaan.

Een vordering die wordt ingesteld op 14 maart 2013 is dus hoe dan ook onontvankelijk *ratione temporis*.”

4.2. In zijn memorie van wederantwoord en zijn laatste memorie betwist verzoeker dat zijn beroep onontvankelijk *ratione temporis* is. Vooreerst betoogt hij dat de eerste bestreden beslissing hem niet op officiële wijze ter kennis is gebracht. De mededeling gebeurde eerst bij een schrijven van 8 augustus 2012 aan zijn raadsman. Een dergelijk schrijven is niet te aanzien als een individuele kennisgeving “met opgave van de beroepsmogelijkheden en -termijn” die de beroepstermijn doet ingaan. Voorts meent verzoeker dat, gelet op zijn bezwaar bij de toezichthoudende overheid, een nieuwe zestigdagentermijn is

aangevangen op 15 januari 2013, datum waarop de toezichthoudende overheid hem “definitief in kennis stelde van het feit dat de beslissing dd. 12.10.2010 niet langer voor schorsing of vernietiging in aanmerking kwam, doch dat verzoeker de mogelijkheid had om annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State”. In de brief van 30 oktober 2012 stelde de toezichthoudende overheid, “ondanks dat de beslissing dd. 12.10.2012 niet langer vatbaar zou zijn voor schorsing of vernietiging”, het volledige dossier te hebben opgevraagd bij de stad Ieper, alsmede het college van burgemeester en schepenen te hebben verzocht standpunt in te nemen omtrent zijn klacht. Aldus impliceerde de gouverneur, volgens verzoeker, dat hij, na het verkrijgen van het volledige dossier, op de zaak terug zou komen. Verzoeker kon er aldus van uitgaan dat de termijn voor het instellen van een beroep bij de Raad van State gestuit zou blijven tot de dag dat hij kennis zou kunnen nemen van de brief die de gouverneur hem zou sturen, na kennisname van het volledige dossier. Bij brief van 15 januari 2013 kwam de gouverneur inderdaad op de zaak terug en deelde hij verzoeker mee dat hij de mogelijkheid had om tegen de beslissing een beroep tot vernietiging in te stellen bij de Raad van State.

Beoordeling

4.3. Overeenkomstig artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend en, indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er feitelijk kennis heeft van genomen.

Artikel 259 van het gemeentedecreet bepaalt dat de besluiten van de gemeenteoverheid worden gestuit door een bezwaar gericht tot de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt ingediend zowel binnen de termijn waarover de verzoeker beschikt om een annulatieberoep bij de Raad van State in te dienen als binnen de termijn waarover de bevoegde

toezichthoudende overheid beschikt om de betrokken handeling te schorsen of te vernietigen.

4.4. Zelfs aangenomen dat de verjaringstermijn om een beroep bij de Raad van State in te stellen, door het indienen van verzoekers bezwaar bij de toezichthoudende overheid werd gestuit, kan hoe dan ook zijn betoog niet worden bijgevalen dat de nieuwe verjaringstermijn eerst vanaf 15 januari 2013, datum van de tweede antwoordbrief van de toezichthoudende overheid, is beginnen lopen. Immers blijkt duidelijk dat de gouverneur wat “betreft [het] besluit van het college van burgemeester en schepenen van Ieper van 12 oktober 2010”, verzoeker reeds bij brief van 30 oktober 2012 – en dus niet slechts bij brief van 15 januari 2013 – “definitief in kennis [heeft gesteld] van het feit dat de beslissing dd. 12.10.2010 niet langer voor schorsing of vernietiging in aanmerking kwam, doch dat verzoeker de mogelijkheid [heeft] om annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State”, waarbij naar de toepasselijke regelgeving werd verwezen. De omstandigheid dat de gouverneur in die brief van 30 oktober 2012 ten slotte ook meedeelt dat “niettegenstaande” tegen voormelde beslissing “geen toezichtsmaatregel meer kan genomen worden”, hij het volledig dossier bij de gemeente en haar standpunt heeft opgevraagd, doet daaraan geen afbreuk. De klacht van verzoeker had immers niet alleen betrekking op de eerste bestreden beslissing maar ook op de tweede bestreden beslissing. De brief van 15 januari 2013 betreft wezenlijk nog alleen de tweede bestreden beslissing.

Nu verzoeker zijn beroep tegen de eerste bestreden beslissing meer dan zestig dagen na de ontvangst van het antwoord van 30 oktober 2012 van de gouverneur heeft ingediend, is het laattijdig.

De exceptie is gegrond.

B. Ontvankelijkheid ratione materiae - de tweede bestreden beslissing

Standpunt van de partijen

5.1. De verwerende partij werpt in een tweede exceptie op dat de “weigeringsbeslissing van het Gemeentebestuur dd. 08.08.2012 (ontvangen op 13.08.2012) om verzoeker te reïntegreren in diens oorspronkelijke functie” geen voor vernietiging vatbare handeling is, aangezien er “op deze datum [...] puur geantwoord [is] dat de stad verwees naar [het] Collegebesluit van 12 oktober 2010 en [...] er geen nieuw besluit [is] getroffen door een orgaan van de stad leper”.

5.2. In zijn memorie van wederantwoord betwist verzoeker dat in de brief van 8 augustus 2012 louter naar de eerste bestreden beslissing wordt verwezen en stelt hij dat er een nieuwe beslissing is genomen. Verzoeker had het stadsbestuur in zijn brief van 10 juli 2012 verzocht om in zijn vroegere functie, dan wel in een hieraan gelijkwaardige functie, hersteld te worden. Door te antwoorden dat zij niet kan ingaan op verzoekers vraag, heeft de verwerende partij wel degelijk een nieuwe beslissing genomen.

Beoordeling

6.1. Een annulatieberoep moet om ontvankelijk te zijn, een administratieve rechtshandeling in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot voorwerp hebben, met andere woorden een handeling welke op zich beoogt rechtsgevolgen teweeg te brengen of te beletten dat deze tot stand komen.

6.2. Met de tweede bestreden beslissing antwoordt de verwerende partij op een aangetekende brief van verzoekers raadsman waarbij deze het college van burgemeester en schepenen formeel in gebreke stelt om verzoeker te herstellen in een functie “gelijkwaardig aan zijn voormalige functie van diensthoofd ICT”. Uit deze antwoordbrief, uitgaande van de personeelsdienst van

de verwerende partij en ondertekend door de burgemeester en stadssecretaris, blijkt niet dat de verwerende partij omtrent deze aangelegenheid een nieuwe beslissing wenste te nemen en heeft genomen na een nieuw onderzoek van de zaak. Zij beperkt zich er toe om, in het licht van het door verzoeker gevoerde betoog om hem in een gelijkwaardige functie te herstellen, de loopbaan en de rechtstoestand van verzoeker te schetsen en de eerste bestreden beslissing tot overplaatsing van verzoeker naar de technische dienst nader toe te lichten.

De tweede bestreden beslissing is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust